

va trobar una darrera vocació i un darrer èxit (*Fulls de contacte*, un volum de les seves memòries, va guanyar el premi Gaziel 1997, i va ser el mateix Josep M. Castellet qui va animar-lo a escriure'l i a publicar-lo). Miserachs era un habitual de Palafrugell, des de sempre. La *gauche divine* ja no existia: s'havien fet grans. Miserachs tenia molt clar quin era el seu ofici, i l'estimava, perquè la feina li va permetre de ser al melic del món, de mirar-lo. De veure'l, si més no: de fotografiar-lo.

L'Enric Bruguera també és fotògraf, i coneixia Miserachs amb la complexitat amb què es coneixen els qui estan determinats per una mateixa passió. Un cop desaparegut el mestre, els amics i col·legues li van voler retre un reconeixement, de la millor manera que se li podia fer, exposant fotografies, l'estil de fotografies que a ell li agradaven.

Una fotografia més documentalista, no tan explícitament ni pretesament artística, tot i ser-ho. I es van inventar la Biennial de Fotografia Xavier Miserachs. Enguany van per la setena edició. Disset exposicions en nou espais expositius (excel·lent l'exposició sobre la guerra a l'Afganistan, del periodista gràfic madrileny Sergio Caro). Va resultar emotiu, el dia de la inauguració al Museu del Suro de Palafrugell, veure junts els fills de Xavier Miserachs, Ricard Tarré i Ramon Masats, fills tots ells de la més brillant història de la fotografia catalana.

Miserachs es queixava sempre del poc interès que han tingut les institucions del nostre país per la fotografia. En una entrevista que vaig fer-li a casa seva la primavera de 1998, pocs mesos abans de morir, em deia el següent: «Aquí al nostre país no hi ha cap mena de criteri fotogràfic. Vull dir que el món de la fotografia és un gran desconegut. Per no haver-hi, no hi ha ni col·leccionistes. Ni tan sols les institucions tenen clara la seva política, pel que fa les fotos. No. No hi ha criteri». No sé si la cosa ha millorat gaire des d'aleshores.

LA GARROTXA

joan sala

Recuperació del Molí Fondo | L'antiga fàbrica de paper del Molí Fondo va ser un dels principals motors per a la industrialització de Sant Joan les Fonts i, de retruc, de la comarca. El primer molí paperer es remunta al 1723, i uns cent anys després es va ampliar amb un gran edifici de cinc plantes i altres construccions secundàries. Ara s'ha remodelat una part de tot el conjunt d'edificis: on es veu l'entrada de l'aigua des del riu Fluvià, on es preparava la pasta de paper abans d'entrar a la màquina i el lloc destinat al seu assecatge. Són un conjunt de plantes visitables que contenen peces

industrials de maquinària paperera i plafons explicatius dels processos de fabricació. Torna a funcionar-hi una central hidroelèctrica, i s'hi pot apreciar l'enginy d'uns professionals per fer rendible i duradora una empresa que continua activa, ara amb el nom de Torraspapel. I això ja és una molt bona notícia.

Un actiu patronat | El Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca, el PEHOC, organitza unes xerrades des de fa anys en les quals han participat destacats professionals de diversos àmbits. Això ha significat unes conferències de primer ordre durant nou mesos cada any, i, com comenten els conferenciants, van quedar sorpresos per l'assistència, que no ha baixat de les cent persones a cada xerrada, xifra superada en el cicle de l'any passat, titulat «Reptes del segle XXI». Enguany el títol de les conferències és «Catalunya davant dels reptes del segle XXI», que per ara desperten un interès semblant, gràcies a una correcta planificació. Per commemorar la Guerra del Francès a la comarca s'han programat un seguit d'actes, entre setembre i novembre, entre els quals sobresurt una interessant exposició organitzada pel Museu de la Garrotxa, el PEHOC i el Patronat Francesc Eiximenis, i comissariada per membres del Patronat. Així mateix s'han fet un seguit de xerrades, en què han participat estudiosos procedents d'àmbits diferents,

>> Una de les disset exposicions de la VII Biennial de Fotografia Xavier Miserachs del 2012.

ÀLEX CEBOLLERO

i altres activitats, com una recreació històrica d'enfrontament entre tropes espanyoles i napoleòniques en la qual va participar la columna de Miquellets de Girona i soldats del regiment Ultònia. La pluja, tan present habitualment a la ciutat, en va fer canviar el recorregut previst. No s'han oblidat altres actes, dirigits als més menuts, com una amena i divertida representació de contes tradicionals catalans explicats als carrers del centre de la població. Tot un encert molt ben rebut per un ampli públic.

Biennal del Pessebre Català | Enguany es farà aquesta Biennal a Olot, que acollirà pessebristes d'arreu del país, a més d'una gran exposició, al Museu dels Sants, de figures de Ramon Amadeu, un dels millors escultors catalans de tots els temps que van treballar aquesta temàtica, i que produí unes magnífiques i preuades terracotes policromades. L'exposició de l'escultor Joan Ferrés (Olot, 1924) que, com Amadeu, també és autor de figures de pessebre, completarà el panorama d'aquestes diades. Coincidint amb la mostra es fa la Fira del Pessebre, amb una àmplia selecció de figures i la participació dels tallers de sants i altres artesans que elaboren aquests tipus d'iconografia. Durant les festes de Nadal la capital de la Garrotxa és tot un referent i un lloc de trobada per a les persones amants d'aquesta tradicional celebració.

EL GIRONÈS

dani vivern

Un nou equipament | La nova Biblioteca Pública de Girona, al carrer Emili Grahit, ja està acabada des de final d'agost. Ara, si tot va segons el programa previst, la deuen estar equipant amb tot el material dipositat durant tants d'anys als magatzems de la Casa de Cultura. S'haurà acabat aquella aparició dels llibres, gairebé màgica, des d'uns soterranis tan ignots com el «*finis Africae*» d'*El nom de la rosa*, via muntacàrregues, i, molt abans d'això, gràcies a l'esforç físic de pacients bibliotecaris i bibliotecàries. Molts d'ells ja força grans —jo, almenys, així els veia en la meua època d'estudiant— devien haver recorregut centenars de quilòmetres per aquells espais per servir les consultes dels usuaris i tornar-les a desar al seu lloc, amb impertorbable precisió. Ara, amb tot de sistemes electrònics de control, les consultes i els préstecs s'han tornat gairebé instantanis. Esperem que la nova seu permeti als usuaris d'ahir, d'avui i de demà gaudir de les noves tecnologies, però també dels volums que ens han estat útils durant tants anys i que estem acostumats a retrobar, com vells amics, cada cop que visitem la Biblioteca.

Lentituds | Mentrestant, el nou pont sobre el Ter, entre el barri de Pedret i la zona de l'Hospital Josep Trueta,

continua avançant a pas de puça. No es compta pas que estigui enllestit fins l'any vinent, contràriament al que s'havia previst. Ni l'aparcament del Pallol, ni la instal·lació —sempre ajornada— del Pont del Dimoni, ni l'inici del pavelló de Montfalgars, a Can Gibert del Pla. De la N-II, val més no parlar-ne. Gairebé tot està endarrerit, retardat, aturat, per pals a les rodes de procedència forana o per una abúlia pròpia que ja comença a marcar tendència entre la ciutadania. Les entitats bancàries s'han adonat de les llargues cues que es formen perquè a vegades només hi ha un sol treballador a la caixa, i perquè a molta gent gran —o no tan gran— li fan por els caixers automàtics o les gestions via *on-line*. M'han trucat personalment per interessar-se per la queixa que els vaig fer arribar en aquest sentit: els ho agraeixo. Un bon servei no solucionarà la crisi econòmica, però la pot fer una mica més passable. Resignats, els gironins veiem que a cada bugada perdem un llençol, i que cada setmana tanca algun negoci. Això sí, encara hi ha humor i ganes per organitzar dignament el FITAG, i els saltencs van fent feina de profit amb l'Escola de Realització Audiovisual i Multimèdia (l'ERAM), que s'està preparant per impartir el grau universitari d'arts escèniques. I és que el nostre jovent, encara que ho té més magre que la generació anterior, s'espavila, veu món, aprèn idiomes i genera idees. Mentre hi hagi curiositat per saber, hi ha esperança.

>> *Figura de pessebre de Ramon Amadeu.*

